

Η ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΑΠΟΨΕΙΣ 21.6.2017 | 12:40

Έλλειψη παιδείας, κοινών αρχών και κώδικα συνεννόησης

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΕΣΣΟΠΟΥΛΟΣ || gkessopoulos@gmail.com

Μια από τις εν πολλοίς άγνωστες ιστορίες της ιστορικής Θεσσαλονίκης είναι αυτή του Συνοικισμού των Κωνσταντινουπολιτών του δήμου Πυλαίας – Χορτιάτη, στα όρια με τον κεντρικό δήμο. Γεννήθηκε στον απόηχο των Σεπτεμβριανών, στις αρχές της δεκαετίας του '60, από μέλη της Ένωσης

Κωνσταντινουπολιτών, εκείνης που το 1926 ίδρυσε το πλέον συνεκτικό ίχνος των Ρωμηών, τον ΠΑΟΚ. Άλλες εποχές, άλλοι άνθρωποι, άλλες ανάγκες.

Οι άνθρωποι που εργάστηκαν για τη δημιουργία του, σκληρά, με σοβαρότητα και με ποιότητα, φιλοδόξησαν να φτιάξουν έναν Συνοικισμό «που θα διαιωνίσει το όνομα της Βασιλίδος των πόλεων». Με την καρδιά τους ριζωμένη στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, εδώ, μακριά από τον φόβο, έβαλαν μεράκι, χρήμα και στόχους υψηλής ποιότητας. Σε πέντε χρόνια είχαν ετοιμάσει θεσμικά το πλαίσιο, είχαν επιλέξει τον χώρο, τον αγόρασαν, τον κατάτμησαν.

Μέχρι και πολεοδομικό σχέδιο έφτιαξαν, μια κληρονομιά που ακόμη και σήμερα, σχεδόν έξι δεκαετίες μετά, διασώζει τη φυσιογνωμία ενός «χωριού» (κάποτε έξω αλλά τώρα) μέσα στην πόλη, παρά τις πολεοδομικές αυθαιρεσίες αρχών και πολιτών που μεσολάβησαν.

Αλήθεια, πόσο ρεαλιστικός είναι ο στόχος της διάσωσης (σε ό,τι απέμεινε) ενός τέτοιου Συνοικισμού; Να γίνουν δηλαδή τα αυτονόητα; Όταν βλέπεις όνειρο αισιοδοξείς, όταν βλέπεις την πραγματικότητα απογοητεύεσαι. Ο πεζόδρομος γεμάτος αυτοκίνητα. Η πινακίδα λέει «όχι πια καμένα δάση», αλλά το δάσος, αφού κάηκε μια φορά, έμεινε λιβάδι.

Τα αυθαίρετα φύτεψαν ήδη με θέα τρομερή στην πόλη. Παρά τις τόσες και τόσες κουβέντες, τις δημόσιες ρητορείες και τις ημερίδες για το αστικό περιβάλλον και την προεκλογική «ανάγκη» για πράσινο στις γειτονιές. Λείπει η βούληση. Εκατέρωθεν.

Η έλλειψη παιδείας κλείνει πάντα τον φαύλο κύκλο της νεοελληνικής αμετροπέπιας.

Έλλειψη παιδείας σε κάθε επίπεδο, που σημαίνει έλλειψη κοινών αρχών και κοινού κώδικα συνεννόησης στα βασικά, σε κάνει να χάνεις κάθε ελπίδα και να κατανοείς βαθιά πόση υπέρβαση αλλά και πόση μοναξιά συνάμα κρύβουν η ρήση του Καζαντζάκη «φτάσε όπου δεν μπορείς» ή ο στίχος του Ελύτη «την άνοιξη αν δεν τη βρεις, τη φτιάχνεις».

Από το φύλλο της THESSNEWS #58 (17/06/2017-18/06/2017)